

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 4 d'abril del 2017, exercint les atribucions que li confereix l'article 80 del Reglament del Consell General, ha acordat a demanda del M. I. Sr. Gerard Alís Eroles, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, prorrogar el termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei de mesures per lluitar contra el tràfic d'éssers humans i protegir-ne les víctimes**. El nou termini finalitza el dia 2 de maig del 2017, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 4 d'abril del 2017

Mònica Bonell Tuset
Subsídica General

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.2 Proposicions de llei qualificada

Edicte

La subsídica general, d'acord amb les previsions de l'article 90 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar el criteri del Govern relatiu a la **Proposició de llei qualificada de llibertat sindical**.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 4 d'abril del 2017

Mònica Bonell Tuset
Subsídica General

Criteri del Govern relatiu a la Proposició de llei qualificada de llibertat sindical

El Govern ha examinat la Proposició de llei qualificada de llibertat sindical registrada en data 8 de març del 2017 i presentada pels M.I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt; i, d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, manifesta el seu

criteri sobre la Proposició de llei esmentada, basant-se en les següents

Consideracions:

El Govern comparteix amb els impulsors de la Proposició de llei la necessitat de revisar la legislació sindical actualment vigent, tant per desenvolupar de forma completa el contingut de l'article 18 de la Constitució com per corregir aquelles disfuncions i mancances presents a la Llei 33/2008, del 18 de desembre, qualificada de llibertat sindical.

La Llei 33/2008 no ha produït els efectes que serien desitjables, ja que el mercat laboral andorrà continua patint d'una manca d'interlocutors socials. Les causes són diverses, i –ben segur– no totes elles són atribuïbles a la Llei esmentada; però també resulta plausible que una major flexibilització dels criteris de representativitat sindical i afiliació que existeixen actualment pugui contribuir a pal·liar aquesta mancança.

Ara bé, tot i compartir la motivació primària dels impulsors de la Proposició de llei, el Govern entén –i així ho ha expressat en diverses ocasions– que el mercat laboral andorrà precisa d'una reforma global que –entre d'altres qüestions– incentivi la interlocució social i els mecanismes de negociació col·lectiva.

És en aquest sentit que es considera que el text presentat aborda només d'una forma parcial la qüestió que ens ocupa. En primer lloc, perquè –per tal de complir amb les previsions de l'article 18 de la Constitució– la llei hauria de regular, no només l'acció sindical, sinó també l'acció patronal. I en segon lloc perquè, per tal d'incentivar i donar garanties a la negociació col·lectiva, cal desenvolupar també la regulació de les mesures de conflicte col·lectiu i procedir a una revisió amb profunditat del Codi de Relacions Laborals.

A criteri del Govern es fa imprescindible abordar aquesta reforma des d'una perspectiva global i sistemàtica. Bona prova d'aquesta necessitat és el fet que en diversos articles de la Proposició de llei es fa referència a mesures de conflicte col·lectiu sense regular aquestes mesures; i sense que aquestes mesures estiguin regulades en cap altre cos legal. Evidentment, la mesura de conflicte col·lectiu per excel·lència, el dret de vaga, no precisa d'un desenvolupament legal per al seu exercici efectiu; però sembla incoherent regular l'acció sindical en referència a aquest dret i a d'altres eventuais mesures de conflicte col·lectiu sense el seu desenvolupament legal.

Quant a les dues grans novetats que introdueix la Proposició de llei presentada –i que són la flexibilització dels criteris de representativitat

sindical i el finançament públic dels sindicats- el Govern en comparteix l'objectiu, que no és altre que incentivar l'organització sindical dels treballadors, però no la concreció de les mesures.

En efecte, l'Executiu creu convenient flexibilitzar els criteris de representativitat sindical de la legislació actual. Tot i així, la nova fórmula prevista a la Proposició de llei, que només té en compte el percentatge de delegats de personal i que elimina qualsevol referència al percentatge d'empreses en què s'hagin celebrat eleccions, és d'una laxitud que podria tenir efectes adversos. En aplicació de les disposicions de la Proposició de llei, fins i tot es podria arribar a atorgar la condició de sindicat més representatiu a una organització que només tingués presència en una sola empresa del país.

També en l'àmbit de la representativitat, malgrat no oposar-se a la creació de les seccions sindicals, el Govern jutja inadequades les atribucions que la Proposició de llei els atorga, amb independència dels resultats de les eleccions de delegats de personal que s'hagin celebrat al si de l'empresa. En aquest sentit, no sembla equitatiu atribuir drets i competències a les seccions sindicals que són –en molts casos- gairebé equiparables als que tenen atribuïts els delegats de personal democràticament escollits pels treballadors.

D'altra banda, pel que fa al finançament públic dels sindicats, el Govern no comparteix la necessitat de canviar el règim actualment establert. Segons la legislació vigent els sindicats més representatius tenen dret a accedir a subvencions públiques per finançar les seves activitats, sempre i quan aquesta subvenció no superi el 50% dels ingressos per quotes dels seus afiliats. Una fórmula que sembla oportuna per mantenir l'equilibri entre les aportacions públiques i privades; i que la Proposició de llei presentada pretén fer desaparèixer, establint subvencions per a les organitzacions sindicals amb independència dels recursos recaptats per la via de les quotes d'afiliació.

A criteri del Govern, aquest canvi suposaria fer dependre el finançament dels sindicats dels pressupostos públics en una proporció desmesuradament elevada; fins i tot exclusiva, en funció dels supòsits. A més, l'absència de subvenció pública per a l'activitat sindical no sembla estar causada pels mecanismes de finançament previstos a la Llei vigent, sinó pels criteris excessivament elevats que han de superar les organitzacions sindicals per tal d'accedir a la condició de sindicat més representatiu.

Més enllà de les divergències pel que fa a aquestes dues qüestions cabdals, el Govern –en procedir a fer una anàlisi detallada del text- ha detectat diverses

qüestions puntuals que també han de ser objecte d'aquest criteri.

El text presentat elimina el requisit de dos anys de residència legal per als estrangers per poder constituir una organització sindical, canvi que el Govern comparteix plenament, ja que el requisit fins ara vigent podria suscitar dubtes sobre la seva adequació als preceptes constitucionals. En canvi, no sembla coherent la supressió de la prohibició dels menors d'edat a accedir a càrrecs electes sindicals, ja que això suposa introduir un règim distint en aquesta matèria del de la Llei d'associacions; un règim que a criteri del Govern és del tot adequat.

Quant a l'afiliació sindical dels membres dels cossos especials, el text es remet a les lleis específiques únicament per als cossos de Policia, Penitenciari i de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, obviant referir-se a altres cossos especials de l'Administració pública que tenen reconegut aquest estatus a la legislació vigent o que el podrien tenir reconegut en el futur. També en aquest mateix apartat, se suprimeix la prohibició d'afiliació sindical per als batlles, magistrats i fiscals; una mesura que el Govern comparteix però que entén que ha d'anar acompanyada d'una previsió que circumscriu l'afiliació dels membres de les carreres judicial i fiscal a organitzacions sindicals pròpies, ja que la seva participació en sindicats d'àmbit general entraria en contradicció flagrant amb la seva obligació d'imparcialitat.

Pel que fa a la tutela de la llibertat sindical, el Govern comparteix la voluntat dels impulsors de la Proposició de llei de reformular alguns apartats, així com la necessitat d'incloure'n de nous, com la consideració dels actes d'ingerència com a lesió a la llibertat sindical. En aquest sentit, l'Executiu també comparteix la major precisió de les garanties i la tutela judicial de la llibertat sindical, per bé que creu que caldria reformular la remissió de les actuacions al Ministeri Fiscal, ja que el seu caràcter obligatori incideix de manera impròpia en la legislació processal i atempta contra la potestat dels batlles i magistrats per discernir sobre el caràcter penal d'uns determinats fets.

Tot i que aquest criteri –com a conseqüència de tot l'exposat fins ara- no pot ser favorable a la Proposició de llei, el Govern reitera la seva convicció que les mesures de conflicte col·lectiu precisen d'un desenvolupament legal i que l'actual regulació de la llibertat sindical ha de ser reformulada, tenint en compte l'experiència dels gairebé nou anys d'aplicació de la Llei vigent.

En aquest sentit, el Govern es reafirma que aquesta revisió s'ha de dur a terme en el marc d'una acció legislativa global que contempli també la reforma del

Codi de Relacions Laborals i la regulació de l'acció patronal, per donar ple compliment al mandat constitucional.

4- IMPULS I CONTROL DE L'ACCIÓ POLÍTICA DEL GOVERN

4.4.2 Respostes escrites

Edicte

La subsíndica general, d'acord amb les previsions de l'article 90 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar la resposta del Govern a les preguntes formulades pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, relatives a l'enllumenat de l'Estadi Nacional, publicades en el Butlletí del Consell General número 2/2017, de data 10 de gener.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 4 d'abril del 2017

Mònica Bonell Tuset
Subsíndica General

Resposta a la pregunta parlamentària amb resposta escrita formulada pel M.I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller del Grup Parlamentari Liberal, el dia 5 de gener del 2017

Pregunta relativa a l'enllumenat de l'Estadi Nacional:

“Es pregunta:

Quin cost va tenir l'enllumenat original de l'Estadi Nacional en el moment de la seva construcció? Els estàndards UEFA en quant a enllumenat per a estadis homologats han variat des que es va acabar la construcció de l'Estadi?”

El 14 de desembre del 2012 el Govern i la Federació Andorrana de Futbol signaren un conveni, pel qual el Govern es comprometia a construir un estadi de futbol que complís estàndards europeus, és a dir, que fos conforme amb la normativa UEFA. En concret, el conveni recull que el Govern havia de construir un estadi de l'anomenada categoria 3 en la normativa UEFA.

La normativa UEFA sobre estadis de futbol (*Stadium Infrastructure Regulations*, edició 2010) distingeix

quatre categories d'estadis. A cada categoria li corresponen estàndards mínims progressivament superiors (dimensions del terreny de joc, instal·lacions per a jugadors, àrbitres, premsa i públic, aforament, etc). Pel que fa al nivell d'il·luminació del terreny de joc exigible, la referida normativa requereix els valors mínims que figuren al quadre adjunt:

Estadis sense retransmissió de partits per TV	Mínim 350 lux
---	---------------

Estadis amb retransmissió de partits per TV	Retransmissions TV amb càmeres fixes	Retransmissions TV amb càmeres mòbils
Categoria 1	Mínim 800 lux	Mínim 500 lux
Categoria 2	Mínim 800 lux	Mínim 500 lux
Categoria 3	Mínim 1.200 lux	Mínim 800 lux
Categoria 4	Mínim 1.400 lux	Mínim 1.000 lux

Com veiem, doncs, el nivell d'il·luminació del terreny de joc exigible està motivat, essencialment, per la qualitat desitjada del senyal televisiu.

Per l'esmentat conveni signat el 14 de desembre del 2012 el Govern s'obligà a construir un estadi que, entre d'altres requisits aliens a la il·luminació, havia de disposar d'un nivell d'il·luminació del terreny de joc de 500 lux en una primera fase, ampliable a 1.200 lux en una segona fase, per a la qual el conveni recomanava (però no obligava) un nivell de 1.400 lux.

Per tal de complir el compromís contret, el Govern acordà construir l'Estadi Nacional al camp de rugbi existent a la vora del Poliesportiu del Consell General. D'aquesta manera es poden compatibilitzar la disputa de partits oficials de futbol i de rugbi, tot aconseguint els requisits fixats per ambdues federacions internacionals.

Desenvolupament aquesta decisió, i com a resultat del corresponent concurs públic de licitació, el dia 3 d'abril del 2013 el Govern adjudicà a l'empresa Locubsa l'execució de l'obra “*Construcció de l'Estadi Nacional d'Andorra – fase 1*”, per un import total de 3.779.887,63 €. En línia amb allò que s'ha exposat, aquesta obra incloïa l'enllumenat per assolir un nivell d'il·luminació del terreny de joc de 500 lux, però amb una instal·lació apta per ampliar el nivell d'il·luminació fins a 1.400 lux.